

ศาสदानุญ์ (อ.)

ศาสดาท่านแรกที่อัลลอฮ์ (ซบ.) ได้ทรงประทานลงมาพร้อมกับ บทบัญญัติและคัมภีร์จากฟากฟ้า คือท่านศาสดานุญ์ (อ.) ท่านเชอญชวณ มนุษย์ ชาติไปสู่การเคารพภักดีต่อพระเจ้าองค์เดียว (เตาฮีด) โดย ปล่อยทิ้งการเคารพบูชารูปปั้นทั้งหลาย ดังที่เราได้พบเรื่องราวของท่าน ที่กล่าวไว้ในอัล กุรอาน ท่านเป็นผู้หนึ่งที่พยายามแก้ไขปัญหาความ ซัดแย้ง ต่อสู้ชนิดชูดรากถอนโคนบรรดาเทวรูปทั้งหลาย และเป็นผู้ ปลุกระดมการต่อสู้กับอธรรม อีกทั้งได้สอนแนวทางการพิสูจน์ ความจริง ด้วยเหตุผล ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งแปลกใหม่ในยุคนั้น

หลังจากที่ท่านเผยแผ่สารธรรม ท่ามกลางประชาชาติที่โง่เขลา และดื้อรั้นอยู่ยาวนาน มีกลุ่มชนจำนวนเล็กน้อยที่ยอมรับการชี้แนะ ของท่าน ส่วนประชาชนที่เหลือ ยังคงดื้อรั้นต่อไปและต่อต้านท่าน อัลลอฮ์ (ซบ.) จึงบันดาลพายุฝนลงมา จนเป็นเหตุให้น้ำท่วมโลก เพื่อ เป็นการล้างแผ่นดินให้สะอาด ปราศจากความสกปรกโสมนมทั้งปวง ท่านกับชนกลุ่มน้อยที่ ปฏิบัติตามท่านเท่านั้น ที่ได้รับความปลอดภัย ส่วนพวกที่ปฏิเสธที่ดื้อรั้นกลับจมน้ำตาย และนับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา โลกจึงได้พบกับชนกลุ่มใหม่ที่เป็นผู้เคร่งครัดศาสนา

ท่านศาสดาผู้ทรงเกียรติท่านนี้ เป็นผู้วางรากฐานกฎเกณฑ์แห่ง ความเชื่อในเรื่องพระเจ้าและบทบัญญัติ และเป็นท่านแรกที่ได้ทำ หน้าที่ประกาศการต่อสู้กับบรรดาผู้กดขี่ ดื้อรั้น ละเมิด และเย่อหยิ่ง จองห้อง และด้วยการปฏิบัติหน้าที่อันยิ่งใหญ่ ในการรับใช้ศาสนาที่ เทียงธรรม อัลลอฮ์ (ซบ.) จึงได้ประกาศسلام และการสรรเสริญที่ เฉพาะเจาะจงแก่นุญ์ (อ.) เพื่อที่ว่าโลกมนุษย์จะได้ยืนหยัด และมีชีวิต ที่เข้มแข็งต่อไป อัลลอฮ์ (ซบ.) ทรงตรัสว่า

“สันติจงประสบแก่ผู้และชาวโลกทั้งมวล” (บทอัซ ซอฟ
ฟาต โองการที่ 79)

ศาสดาอิบรอฮีม (อ.)

เมื่อการเผยแพร่สารของท่านศาสดานูฮ์ (อ.) ได้ผ่านพ้นไป ได้มีศาสดาอีกจำนวนมากมาย เช่น ศาสดาฮูด ซอลิย์ และศาสดาท่านอื่นๆ ได้มาทำหน้าที่ในการเชิญชวนมนุษย์ ไปสู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ (ซบ.) และถึงแม้ว่าประชาชาติจะมีผู้ชี้หน้าที่ถูกต้อง แต่กระนั้นก็ตามบรรดาประชาชนยังเสาะแสวงหาสิ่งอื่น เพื่อการเคารพภักดี ในที่สุดเทวรูปและการบูชารูปปั้นได้กลับมาสู่สังคมอีกครั้ง อัลลอฮ์ (ซบ.) จึงประทานท่านศาสดาอิบรอฮีม (อ.) มาเพื่อทำการชี้แนะและปรับปรุงสังคม ท่านศาสดาอิบรอฮีม (อ.) คือตัวอย่างของมนุษย์ที่สมบูรณ์ ท่านได้ใช้ธรรมชาติแห่งตัวตนที่บริสุทธิ์ ปราศจากมลทินของท่านในการค้นหาสัจธรรม และความเป็นเอกะของอัลลอฮ์(ซบ.) ตราบเท่าที่ท่านมีชีวิตอยู่ ท่านได้ต่อสู้กับการกดขี่ และการตั้งภาคีกับพระผู้เป็นเจ้า

ประวัติของท่านศาสดาอิบรอฮีม (อ.) สามารถค้นคว้าหาได้จากอัล กุรอานที่ได้กล่าวไว้ ในสมัยเด็กท่านอาศัยอยู่ในถ้ำที่ห่างไกลจากสังคม ที่มีความลับสนวนวาย ท่านไม่ยอมพบปะกับใคร นอกจากมารดาที่นำอาหารและน้ำมาให้ วันหนึ่งท่านติดตามมารดาเข้ามาในเมือง และได้พบกับ ‘อาซัร’ ผู้เป็นลุงของท่าน ทุกสิ่งทุกอย่างในเมืองที่พบเห็น เป็นสิ่งแปลกใหม่สำหรับท่าน ท่านต้องพบกับความประหลาดใจ เมื่อเห็นผู้คนประดิษฐ์รูปปั้นขึ้นมาบูชา และบางคนนมัสการดวงดาว ดวงเดือนและดวงอาทิตย์ เมื่อท่านได้ถามเหตุผล แต่พวกเขาไม่สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเทพเจ้าเหล่านั้นได้

ท่านศาสดาเริ่มประกาศการเคารพภักดีของท่าน ที่มีต่อพระเจ้าองค์เดียวโดยปราศจากการตั้งภาคีทั้งมวล และท่านไม่สนใจใดๆ ต่อบรรดาเทวรูปเหล่านั้นอีก ทั้งไม่เคยใส่ใจ ท่านไม่เคยเหน็ดเหนื่อยต่อการเคารพภักดีต่อพระเจ้า และการเชิญชวนประชาชนไปสู่การเคารพภักดีต่อพระองค์ จนในที่สุดท่านได้ทำลายเทวรูปเหล่านั้นจนหมดสิ้น ซึ่งการทำลายเทวรูปนั่นเอง เป็นเรื่องราวใหญ่โตในหมู่ของประชาชน และพวกเขาได้จับตัวท่านโยนเข้าไปในกองไฟ แต่อัลลอฮ์ (ชบ.) ทรงปกป้องและนำท่านออกจากกองไฟด้วยความปลอดภัย หลังจากนั้นไม่นาน ท่านจึงเดินทางออกจากกรุงบาบิโลนที่เป็นบ้านเกิดเมืองนอน ไปสู่ซีเรียและปาเลสไตน์ และได้ปักหลักทำการเผยแผ่เชิญชวนประชาชนสู่การภักดีต่อพระเจ้าองค์เดียว ณ ที่นั้น

ท่านศาสดามีบุตร 2 คน ท่านหนึ่งคือ 'อิสฮาก' ผู้เป็นต้นกำเนิดของอิสราเอล และอีกท่านหนึ่งคือ 'อิสมาอีล' ผู้เป็นต้นกำเนิดของอาหรับ ท่านอิสมาอีลเดินทางไปฮิญาซตั้งแต่เยาว์วัย พร้อมกับบิดาและมารดา ตามบัญชาของอัลลอฮ์ (ชบ.) จนไปถึงที่หนึ่งท่ามกลางหุบเขา เป็นพื้นที่แห้งแล้งปราศจากน้ำ ต้นไม้ และผู้คน ท่านได้ตั้งถิ่นฐาน ณ ที่นั้น พร้อมกับเริ่มทำการเชิญชวนประชาชนมาสู่การภักดีต่ออัลลอฮ์ (ชบ.) หลังจากนั้นท่านได้สร้างกะอ์บะฮ์ขึ้น ณ บริเวณดังกล่าว และเริ่มประกอบพิธีฮัจญ์เป็นต้นมาจนถึงยุครุ่งอรุณของอิสลาม ซึ่งท่านศาสดามุฮัมมัด (คือลฯ) ได้เป็นผู้ประกาศเผยแผ่

ท่านศาสดาอิบรอฮีม (อ.) คือผู้ก่อตั้งศาสนาที่เที่ยงธรรม ตามหลักฐานจากอัล กุรอาน และเป็นเจ้าของคัมภีร์จากฟากฟ้า อีกทั้งยังเป็นศาสดาท่านแรก ที่สถาปนาชื่อศาสนาที่เที่ยงธรรมว่า 'อิสลาม' และเรียกผู้ที่ปฏิบัติตามคำสอนของอิสลามว่า 'มุสลิม' ซึ่งศาสนาส่วนใหญ่ที่ยึดถือในความเป็นเอกภาพของพระเจ้า เช่น ยูดา คริสเตียนและ

อิสลามนั้น ถือกำเนิดมาจากที่เดียวกันคือจากท่านศาสดาอิบรอฮีม (อ.) เพราะไม่ว่าจะเป็นท่านศาสดามูซา อีซา และศาสดามุฮัมมัด (คือลฯ) ต่างก็สืบเชื้อสายมาจากท่านศาสดาอิบรอฮีม (อ.) ด้วยกันทั้งสิ้น

ศาสดามูซา (อ.)

ท่านมูซาบุตรของอิมรอนเป็นศาสดาท่านที่ 3 ที่ได้รับบัพญญัตติ (อูลิลอฮม์) และเป็นผู้สืบเชื้อสายมาจากอิสรออีล (ยะฮ์กูบ) ชีวิตประวัติของท่านไม่ค่อยจะราบรื่น เหมือนกับศาสดาท่านอื่นๆ เพราะก่อนที่ท่านจะถือกำเนิดขึ้นมา ได้มีการทำนายว่าจะมีผู้มิวาสนามาเกิด และจะเป็นผู้ที่มาโค่นล้มราชวงศ์ของฟาโรห์แห่งอียิปต์

กษัตริย์ฟาโรห์ (ฟิรเออว) จึงออกคำสั่งให้ฆ่าเด็กทารก ที่เป็นผู้ชายทุกคน มารดาของท่านศาสดามูซา (อ.) ได้ฝืน และปฏิบัติไปตามความฝันโดยได้นำท่าน (ขณะที่เป็นทารก) ใส่ในกล่องไม้และนำไปลอยในแม่น้ำไนล์ กระแสน้ำได้พัดพาเอากล่องไม้ไปใกล้บริเวณวังของฟิรเออว ซึ่งเขาได้สั่งให้เก็บกล่องนั้นขึ้นมา และเมื่อเปิดกล่องออก ก็พบทารกน้อยนอนอยู่ในกล่อง ฟิรเออวปฏิเสธที่จะฆ่าเด็กตามคำแนะนำของโหร และเนื่องจากเขาไม่มีบุตร จึงได้รับเอาทารกน้อยนั้นไว้เป็นบุตรบุญธรรม หลังจากนั้นเขาได้มอบเด็กให้แก่แม่นมเพื่อไปเลี้ยงดู แต่เผอิญว่าแม่นมท่านนั้น ก็คือมารดาที่แท้จริงของทารกน้อยมูซา

ท่านศาสดามูซา (อ.) อยู่ในวังของฟิรเออวจนกระทั่งถึงวัยหนุ่ม หลังจากนั้นได้เกิดเรื่องฆาตกรรมขึ้น ท่านจึงหลบหนีออกจากอียิปต์ มุ่งสู่เมืองมะดีน ณ ที่นั้นท่านพบกับศาสดาชูอัยบ์ (อ.) และได้สมรสกับบุตรสาวคนหนึ่งของท่านศาสดาชูอัยบ์ (อ.) ต่อมาท่านยึดอาชีพเลี้ยงสัตว์อยู่หลายปี หลังจากนั้นไม่นาน ท่านคิดถึงบ้านเกิดเมืองนอน จึงพาครอบครัวกลับไปยังอียิปต์อีกครั้งหนึ่ง

ขณะที่เดินทางไปจนถึงภูเขาซีนาย อัลลอฮ์ (ซบ.) ทรงมีบัญชาแต่งตั้งให้ท่านเป็นศาสดาทำหน้าที่ประกาศสาร โดยมอบหน้าที่เพื่อเชิญชวนฟิรเอว้สู่การเคารพบูชาพระเจ้าองค์เดียว ท่านเป็นผู้ช่วยเหลือให้ชาวบনীอิสรออีลรอดพ้นจากน้ำมือของพวกอียิปต์ ที่ก่อกวนแกล้งและดูถูกเหยียดหยามอย่างหนัก

ท่านแต่งตั้งให้ฮารูนพี่ชาย เป็นผู้ช่วยเหลือท่าน ขณะที่ท่านทำหน้าที่ประกาศสารการเป็นศาสดา ฟิรเอว้ซึ่งบุชารูปปั้น ขณะเดียวกันก็สถาปนาตัวเองเป็นพระเจ้าของชาวอียิปต์ ชาวอียิปต์ไม่ยอมรับคำประกาศและต่อต้านท่าน อีกทั้งไม่สนับสนุนให้ชาวบনীอิสรออีลได้รับอิสรภาพ

ท่านศาสดามูซา (อ.) เชิญชวนประชาชาติ ให้เคารพบูชาต่อพระเจ้าองค์เดียวอยู่เป็นเวลาหลายปี และได้แสดงปาฏิหาริย์มากมาย แต่ฟิรเอว้กับประชาชนของเขากลับไม่สนใจ และแสดงปฏิกิริยาต่อต้านจนในที่สุดท่านต้องพาชาวบনীอิสรออีลอพยพหนี ไปตามบัญชาของพระผู้เป็นเจ้า มุ่งหน้าไปตามทะเลทรายซีนาย จนกระทั่งมาถึงทะเลแดง และเมื่อฟิรเอว้รู้ถึงเรื่องดังกล่าว จึงยกกองทัพออกติดตามท่าน ท่านได้แสดงปาฏิหาริย์อีกโดยใช้ไม้เท้าตีลงไปบนน้ำทำให้น้ำในทะเลแดงแยกออกจากกัน หลังจากนั้นท่านได้พาผู้คนข้ามทะเลแดงไปบนน้ำ แต่ฟิรเอว้กับกองทหารของเขา ที่ติดตามมากลับจมน้ำตาย หลังจากเรื่องราวเหล่านี้ผ่านพ้นไป อัลลอฮ์ (ซบ.) ได้ทรงประทานคัมภีร์เตารอตแก่ท่านศาสดามูซา(อ.) และท่านได้เป็นผู้วางกฎของมุซาไว้แก่ชาวบনীอิสรออีล.

ศาสดาอีซา (อ.)

ท่านศาสดาอีซา (อ.) เป็นศาสดาท่านที่ 4 ที่ได้รับบทบัญญัติ การกำเนิดของท่านมีความมหัศจรรย์เหนือธรรมชาติ และเป็นสิ่งพ้นญาณวิสัยของมนุษย์ มารดาของท่านชื่อ 'มัรยัม' เป็นสตรีที่มีความสะอาดและเปี่ยมล้นไปด้วยความยำเกรงต่อพระผู้เป็นเจ้า

วันหนึ่ง ขณะที่ท่านหญิงกำลังปฏิบัติอิบาดะฮ์ ณ บัยตุลมุกีอูดติส (มัสยิดอัล อักซอในปัจจุบัน) อยู่ ณ วิญญาณบริสุทธิ์ (ญิบรีล) จากอัลลอฮ์ (ซบ.) ได้นำข่าวดีเรื่องอีซามาบอกกับท่านหญิง และเป่าวิญญาณของอีซาเข้าไปในครรภ์ ต่อมาท่านหญิงจึงตั้งครรภ์ หลังจากที่ท่านศาสดาคลอดออกมา ก็มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ และใส่ร้ายท่านหญิงมัรยัมมากมาย

ในที่สุดท่านศาสดาต้องพูดออกมา ขณะที่ยังเป็นทารก นอนอยู่ในเปลเพื่อปกป้องมารดา และเป็นการประกาศการเป็นศาสดากับการเป็นเจ้าของคัมภีร์ ท่านได้ออกเผยแผ่เชิญชวนประชาชนตั้งแต่วัยหนุ่ม และฟื้นฟูบทบัญญัติของศาสดามูซา (อ.) ท่านพยายามเผยแผ่สัจธรรม ด้วยการส่งบรรดานักเผยแผ่ออกไปรอบเมือง

ท่านเผยแผ่ศาสนาอยู่นานพอสมควร หลังจากนั้นพวกยิว(ประชาชาติของศาสดามูซา) ได้เดินทางมาเพื่อวางแผนฆ่าท่าน แต่อัลลอฮ์ (ซบ.) ได้ช่วยเหลือท่านเอาไว้ จนรอดตายจากการถูกลอบสังหารโดยพวกยิว ได้ฆ่าคนอื่นแทนโดยคิดว่าเป็นศาสดาอีซา (อ.) และได้จับตัวตรึงไว้บนไม้กางเขน.